

“*বিস্তাৰতসাৰসুন্দৰতা*”

বাপদাদাই বিস্তাৰকো চাই আছে আৰু বিস্তাৰৰ মাজত সাৰ স্বৰূপ সন্তানসকলকো চাই আছে। বিস্তাৰ এই ঈশ্বৰীয় বৃক্ষৰ শৃংগাৰ আৰু সাৰ স্বৰূপ সন্তানসকল এই বৃক্ষৰ ফল স্বৰূপ। বিস্তাৰ সদায় বিভিন্ন ৰূপৰ হয় আৰু বিভিন্ন স্বৰূপৰ চমক সদায় ভাল লাগে। বিভিন্নতাৰ চমক বৃক্ষৰ শৃংগাৰ নিশ্চয় হয়, কিন্তু সাৰ স্বৰূপ ফল শক্তিশালী হয়। বিস্তাৰক দেখি সদায় আনন্দিত হোৱা যায় আৰু ফলক দেখি শক্তিশালী হোৱাৰ শুভ আশা ৰখা হয়। বাপদাদাইও বিস্তাৰৰ মাজত সাৰক চাই আছে। বিস্তাৰত সাৰ কিমান সুন্দৰ দেখা যায়। এয়াটো সকলোৱে অনুভৱী হোৱা। সাৰৰ শতাংশ আৰু বিস্তাৰৰ শতাংশ দুয়োটিতে কিমান অন্তৰ হৈ যায়। এয়াটো জানা নহয়। বিস্তাৰৰ বিশেষত্ব নিজা আৰু বিস্তাৰৰো আৱশ্যকতা আছে, কিন্তু মূল্য সাৰ স্বৰূপ ফলৰহে আছে সেইবাবে বাপদাদাই দুয়ো বিধকে দেখি হৰ্ষিত হয়। বিস্তাৰ ৰূপী পাতলৈও মৰম আছে। ফুললৈও মৰম আছে আৰু ফুললৈও মৰম আছে সেই বাবে বাপদাদাই সন্তানসকলৰ সমান সেৱাধাৰী হৈ আহিব লগা হয়েই। যেতিয়ালৈ সমান হোৱা নাযায় তেতিয়ালৈকে সাকাৰ মিলন মনাব নোৱাৰে। বিস্তাৰ স্বৰূপ আত্মাই হওক নতুবা সাৰ স্বৰূপ আত্মাই হওক দুয়ো বিধেই পিতাৰ হৈছে অৰ্থাৎ সন্তান হৈছে, সেইবাবে পিতাইও ক্ৰমানুসৰি সকলো সন্তানৰ মিলনৰ ভাৱনাৰ ফল দিব লগা হয়েই। যেতিয়া ভক্ত সকলৰো ভক্তিৰ ফল অল্প কালৰ বাবে প্ৰাপ্ত হয়েই তেন্তে সন্তানসকলৰ অধিকাৰ সন্তানসকলে অৱশ্যে প্ৰাপ্ত কৰেই।

আজি মুৰুলী শুনাবলৈ অহা নাই। ইমান দূৰ-দূৰণিৰ পৰা আহিছে সেয়েহে মিলন মনোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পালন কৰিব আহিছে। কোনোবাই কেৱল প্ৰেমৰে মিলন মনায়, কোনোবা জ্ঞানেৰে, কোনোবাই সমান স্বৰূপেৰে মিলন মনায়। কিন্তু পিতাইতো সকলোকে লগ কৰিবলগীয়া হয়েই। আজি সকলো দিশৰ পৰা অহা সন্তানসকলৰ বিশেষত্ব চাই আছে। দিল্লীৰ বিশেষত্ব চাই আছে। সেৱাৰ আদি কালৰ স্থান আৰু আদিতেই সেৱাধাৰীসকলে সেৱাৰ আৰম্ভণিৰ বাবে যমুনাৰ তীৰ প্ৰাপ্ত হ’ল। যমুনাৰ তীৰত গৈ সেৱা কৰিলা নহয় জানো! সেৱাৰ বীজো দিল্লীৰ কাষৰ যমুনাৰ পাৰতে আৰম্ভ হ’ল আৰু ৰাজ্যৰ মহলো যমুনাৰ পাৰতে হ’ব সেইবাবে গোপী বল্লভ, গোপ-গোপীসকলৰ লগত যমুনাৰ পাৰৰো গায়ন কৰা হৈছে। বাপদাদাই স্থাপনাৰ সেই শক্তিশালী সন্তানসকলক টি.ভি.ত চাই আছিল। গতিকে দিল্লী নিবাসীসকলৰ বিশেষত্ব বৰ্তমানো আছে আৰু ভবিষ্যতেও আছে। সেৱাৰ আধাৰ স্থানো আৰু ৰাজ্যৰো আধাৰ স্থান। আধাৰ স্থানৰ নিবাসী ইমান শক্তিশালী হোৱা নহয়! দিল্লী নিবাসীসকলৰ ওপৰত সদায় শক্তিশালী হৈ থকাৰ গুৰুদায়িত্ব আছে। দিল্লী নিবাসী নিমিত্ত আত্মাসকলে সদায় এইটো দায়িত্বৰ মুকুট পিন্ধি আছা নহয়। কেতিয়াবা মুকুট খুলিটো নেপেলোৱা। দিল্লী নিবাসী অৰ্থাৎ সদায় দায়িত্বৰ মুকুটধাৰী। বুজি পাইছা- দিল্লী নিবাসীসকলৰ বিশেষত্ব। সদায় এইটো বিশেষত্বক কৰ্মত আনিব লাগে। অচ্ছা-

দ্বিতীয়তে, অতি মৰমৰ কৰ্ণাটকবাসী। তেওঁলোকে ভাৱনা আৰু স্নেহৰ নাটক বহুত ভালকৈ দেখুৱায়। এফালে অতি ভাৱনা আৰু অতি স্নেহী আত্মা, আনফালে দুনিয়াৰ হিচাপত শিক্ষিত নামজ্বলা আত্মাও কৰ্ণাটকত আছে গতিকে ভাৱনা আৰু পদ অধিকাৰী দুয়োবিধেই আছে, সেইবাবে কৰ্ণাটকৰ পৰা শক্তিশালী আৱাজ ওলাব পাৰে। ধৰণী শক্তিশালী আৱাজৰ কিয়নো ভি.আই.পি. হোৱা সত্বেও ভাৱনা আৰু শ্ৰদ্ধাৰ ধৰণী হোৱাৰ বাবে তেওঁলোক নম্ৰ। তেওঁলোক সহজে সাধন (মাধ্যম) হ’ব পাৰে। কৰ্ণাটকৰ ধৰণী এই বিশেষ কাৰ্য্যৰ বাবে নিমিত্ত। কেৱল নিজৰ এই বিশেষত্বক ভাৱনা আৰু নম্ৰতা দুয়োটিকে সেৱাত সদায় লগত ৰাখিবা। এইটো বিশেষত্বক কোনো বাতাবৰণতে এৰি নিদিবা। কৰ্ণাটকৰ নাৱৰ এই দুখন হৈছে ব’ঠা। এই দুয়োটিক একেলগে ৰাখিবা। আগত-পিচত নহয়। তেন্তে সেৱাৰ নাৱে ধৰণীৰ বিশেষত্বৰ সফলতা দেখুৱাব। দুয়োটিৰে ভাৰসাম্যতাই নাম উজ্জ্বল কৰিব। অচ্ছা-

সদায় নিজক সাৰ স্বৰূপ অৰ্থাৎ ফল স্বৰূপ কৰি তোলোতা, সদায় সাৰ স্বৰূপত স্থিত হৈ আনকো সাৰ স্বৰূপত স্থিত কৰাওতা, সদায় শক্তিশালী আত্মা, শক্তিশালী স্মৃতি স্বৰূপ, শক্তিশালী সেৱাধাৰী, এনেকুৱা সমান স্বৰূপ হৈ মিলিত হোৱা শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

আজি ৰচতা পিতাই নিজৰ ৰচনাক, তাৰ ভিতৰতো প্ৰথম ৰচনা ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলক চাই আছেইক। সৰ্বপ্ৰথম শ্ৰেষ্ঠ ৰচনা তোমালোক ব্ৰাহ্মণ শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকল হোৱা, সেইবাবে সকলো ৰচনাৰ ভিতৰত প্ৰিয় হোৱা। ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা উদ্ভূতকৈও উদ্ভূত ৰচনা মুখ বংশৱলী মহান আত্মা, ব্ৰাহ্মণ আত্মা হোৱা। দেৱতা সকলোতকৈও শ্ৰেষ্ঠ বুলি ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলৰ গায়ন আছে। ব্ৰাহ্মণেই ফৰিস্তা তথা দেৱতা হয়। কিন্তু ব্ৰাহ্মণ জীৱন আদি পিতাৰ দ্বাৰা সংগমযুগী আদি জীৱন হয়। আদি সংগমবাসী জ্ঞান স্বৰূপ ত্ৰিকালদৰ্শী, ত্ৰিনেত্ৰী হৈছে ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকল। সাকাৰ স্বৰূপত সাকাৰী সৃষ্টিত আত্মা আৰু পৰমাত্মাৰ মিলন আৰু সৰ্ব সম্বন্ধৰ প্ৰীতিৰ ৰীতিৰ অনুভৱ, পৰমাত্মা অবিনাশী খাজনাৰ (সম্পত্তিৰ) অধিকাৰ, সাকাৰ স্বৰূপত ব্ৰাহ্মণসকলৰে এইটো গীত – “আমি দেখিছো আমি পাইছো শিৱবাবাক ব্ৰহ্মাবাবাৰ দ্বাৰা”। এয়া দেৱতা জীৱনৰ গীত নহয়। সাকাৰ সৃষ্টিত এই সাকাৰী নেত্ৰৰ দ্বাৰা দুয়োজন পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰা তেওঁলোকৰ সৈতে খোৱা-লোৱা কৰা, চলা, কোৱা, শুনা, প্ৰত্যেক চৰিত্ৰৰ অনুভৱ কৰা, বিচিত্ৰক চিত্ৰত দেখা এয়া হৈছে ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্য।

ব্ৰাহ্মণেই কয়- আমি ভগৱানক পিতাৰ ৰূপত দেখিছো। মাতা, সখি, বন্ধু, প্ৰিয়তমৰ স্বৰূপত দেখিছো। ঋষি, মুনি, তপস্বী, বিদ্বান-আচাৰ্য্য, শাস্ত্ৰবাদীসকলে কেৱল মহিমা গায়েই থাকিল। দৰ্শনৰ অভিলাষী হৈয়ে থাকিল। কেতিয়া আহিব, কেতিয়া লগ পাম..... এই অপেক্ষাতে জন্ম-জন্মৰ চক্ৰত চলি থাকিল কিন্তু ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলে তৎক্ষণাৎ, নিশ্চয়েৰে কয়, নিচাৰে কয়, আনন্দৰে কয়, অন্তৰেৰে কয় - আমাৰ পিতাক এতিয়া পাই গলো। তেওঁলোক ব্যাকুল হৈ থাকে আৰু তোমালোক মিলিত হোৱা। ব্ৰাহ্মণ জীৱন অৰ্থাৎ সৰ্ব অবিনাশী অখুত, অটল, অচল সৰ্ব প্ৰাপ্তি স্বৰূপ জীৱন, ব্ৰাহ্মণ জীৱন এই কল্প বৃক্ষৰ আধাৰ, শিপা। ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ আধাৰতে সেই বৃক্ষ বৃদ্ধি হয়। ব্ৰাহ্মণ জীৱন ৰূপী শিপাৰ দ্বাৰা সকলো বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ আত্মাই বীজৰ দ্বাৰা মুক্তি জীৱন মুক্তিৰ পানী প্ৰাপ্ত কৰে। ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ আধাৰতে এই ঠাল-ঠেঙুলিয়ে বিস্তাৰ লাভ কৰে। গতিকে ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকল গোটেই ভিন্ন ভিন্ন বংশৱলীৰ পূৰ্বজ হয়। ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকল বিশ্বৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ কাৰ্য্যৰ, নিৰ্মাণৰ শুভ আৰম্ভণি কৰোতা। ব্ৰাহ্মণ আত্মায়েই অশ্বমেধ ৰাজস্ব যজ্ঞ, জ্ঞান যজ্ঞ ৰচোতা শ্ৰেষ্ঠ আত্মা। ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকল সকলো আত্মাৰ ৪৪ জন্মৰ জন্মপত্ৰী জানোতা। প্ৰত্যেক আত্মাৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্যৰ ৰেখা বিধাতাৰ দ্বাৰা শ্ৰেষ্ঠ বনাওতা হয়। ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকল, মহান যাত্ৰা - মুক্তি, জীৱন মুক্তিৰ যাত্ৰা কৰোৱাৰ নিমিত্ত হয়। ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলে সকলো আত্মাৰ সামূহিক বিবাহ পিতাৰ লগত কৰাওতা হয়। পৰমাত্মাৰ সৈতে হাতত হাত দি বন্ধনত বান্ধোতা। ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকল জন্ম-জন্মৰ বাবে সদায় পবিত্ৰতাৰ বন্ধনত বান্ধোতা। অমৰ কথা শুনাই অমৰ কৰি তোলোতা। বুজি পাইছা কিমান মহান আৰু কিমান দায়িত্বশীল আত্মা হোৱা। পূৰ্বজ হোৱা। যেনেকুৱা পূৰ্বজ তেনেকুৱা বংশৱলী হয়। সাধাৰণ নোহোৱা। পৰিয়ালৰ দায়িত্ব পালন কৰোঁতা বা কোনো সেৱা স্থানৰ দায়িত্ব পালন কৰোঁতা - এই হৃদৰ দায়িত্ব পালন কৰোঁতা নোহোৱা। বিশ্বৰ আত্মাসকলৰ আধাৰমূৰ্ত, উদ্ধাৰমূৰ্ত হোৱা। বেহৃদৰ দায়িত্ব প্ৰত্যেক ব্ৰাহ্মণ আত্মাৰ ওপৰত আছে। যদি বেহৃদৰ দায়িত্ব পালন নকৰা, নিজৰ লৌকিক প্ৰবৃত্তি বা অলৌকিক প্ৰবৃত্তিতে কেতিয়াবা উৰন্ত কলা, কেতিয়াবা নিম্নগামী কলা, কেতিয়াবা চলন্ত কলা, কেতিয়াবা স্তম্ভ কলা, এই কালাবাজীতে যদি সময় লগোৱা, তেওঁ ব্ৰাহ্মণ নহয় ক্ষত্ৰিয় আত্মা। পুৰুষাৰ্থৰ চমৎকাৰৰ দ্বাৰা এইটো কৰিম, এনেকৈ কৰিম- এই বাণ লগাই লক্ষ্যৰ আন্দাজেই কৰি থাকে। লক্ষ্যৰ আন্দাজ আৰু লক্ষ্য ভেদ কৰা ইয়াত অন্তৰ আছে। তেওঁ লক্ষ্যৰ আন্দাজ কৰিয়েই থাকি যায়। এতিয়া কৰিম, এনেকৈ কৰিম। এনেকৈ লক্ষ্যৰ আন্দাজ কৰে। তেওঁক কোৱা হয় ক্ষত্ৰিয় আত্মা। ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলে লক্ষ্যৰ আন্দাজ নলগায়। সদায় লক্ষ্যতেই স্থিত হৈ থাকে। সম্পূৰ্ণ লক্ষ্য সদায় বুদ্ধিত থাকেই। চেকেণ্ডৰ সংকল্পৰ দ্বাৰা বিজয়ী হৈ যায়। বাপদাদাই ব্ৰাহ্মণ সন্তান আৰু ক্ষত্ৰিয় সন্তান দুয়ো বিধৰে খেলা চাই থাকে। ব্ৰাহ্মণসকলৰ বিজয়ৰ খেল আৰু ক্ষত্ৰিয়সকলৰ সদায় ধেনু আৰু কাড়ৰ বোজা উঠোৱাৰ খেল। প্ৰত্যেক সময়তে পুৰুষাৰ্থৰ পৰিশ্ৰম ৰূপী কাড় থাকেই। এটা সমস্যা সমাধান কৰা মাত্ৰকৈ অন্য এটি আহি হাজিৰ হয়। ব্ৰাহ্মণ সমাধান স্বৰূপ হয়। ক্ষত্ৰিয়েই বাৰে বাৰে সমস্যাৰ সমাধান কৰাতে লাগি থাকে। যেনেকৈ সাকাৰ ৰূপত হাঁহি উঠা এটি কাহানী শুনাইছিলো নহয়। ক্ষত্ৰিয়সকলে কি কৰি আছে। ইয়াৰ কাহানী আছে নহয় –নিগনি আতৰোৱাৰ পিছত মেকুৰী আহি যায়। আজি ধনৰ সমস্যা, কালি মনৰ, পৰহি শৰীৰৰ বা সম্বন্ধ সম্পৰ্কীয়সকলৰ। পৰিশ্ৰমেই কৰি থাকে। সদায় কিবা নহয় কিবা অভিযোগ থাকিবই নিজৰে হওক বা আনৰে হওক। বাপদাদাই এনেদৰে সময়ে সময়ে কিবা নহয় কিবা পৰিশ্ৰমত লাগি থকা সন্তানসকলক দেখি, দয়ালু কৃপালু ৰূপত চাই দয়াও কৰি থাকে।

সংগম যুগ, ব্ৰাহ্মণ জীৱন দিলাৰামৰ অন্তৰত আৰাম কৰাৰ সময়। অন্তৰত আৰামৰে থাকা। ব্ৰহ্মা ভোজন খোৱা। জ্ঞান অমৃত পান কৰা। শক্তিশালী সেৱা কৰা আৰু আৰাম আৰু সন্তোষেৰে অন্তৰাসনত থাকা। হায়ৰাণ কয়ি হোৱা। “হে ৰাম” বুলি নোকোৱা বাৰু কিন্তু হে বাবা বা দাদি দিদি বুলিতো কোৱা নহয় জানো। হে বাবা, হে দাদি দিদি অলপ শুনা, কিবা

কৰা..... এয়া হৈছে হায়ৰাণ হোৱা। আৰামত থকাৰ যুগ হয়। আত্মিক মনোৰঞ্জন কৰা। আত্মিক মনোৰঞ্জন কৰি এই সুন্দৰ দিনবোৰ অতিবাহিত কৰা। বিনাশী মনোৰঞ্জন নকৰিবা। গোৱা, নাচা মূৰ্চিত নহ'বা। পৰমাত্ম মনোৰঞ্জনৰ সময় এতিয়া যদি পালন নকৰা কেতিয়া কৰিবা! আত্মিক সম্ভৱত বহা। চিন্তিত কিয় হোৱা? পিতা আচৰিত হয় যে নিচেই সৰু পৰুৱাও আহি বুদ্ধিত প্ৰৱেশ কৰে। বুদ্ধিযোগ বিচলিত কৰি দিয়ে। যিদৰে স্থূল শৰীৰতো পৰুৱাই যদি কামোৰে তেন্তে শৰীৰ লৰচৰ কৰিব, বিচলিত নহ'ব জানো। সেইদৰে বুদ্ধিকো বিচলিত কৰি দিয়ে। পৰুৱা যদি হাতীৰ কানত সোমায় তেতিয়া মূৰ্চিত কৰি নিদিয়ে জানো! এনেকৈ ব্ৰাহ্মণ আত্মা মূৰ্চিত হৈ ক্ষত্ৰিয় হৈ যায়। বুজি পাইছা কি খেল খেলা! ক্ষত্ৰিয় ন'হবা। নহ'লে ৰাজধানীও ত্ৰেতাযুগৰে পাবা। সত্যযুগী দেৱতাসকলে খাই-বৈ যিখিনি অৱশিষ্ট এৰিব সেয়া ক্ষত্ৰিয়ই ত্ৰেতাত পাব। কৰ্ম ৰূপী খেতিৰ প্ৰথম শস্যভাগ ব্ৰাহ্মণ তথা দেৱতাসকলে পায়। আৰু দ্বিতীয় শস্যভাগ ক্ষত্ৰিয় সকলে পায়। খেতিৰ প্ৰথম শস্যভাগৰ সোৱাদ আৰু দ্বিতীয় ভাগৰ সোৱাদ কি হৈ যায়, এয়াটো জানা নহয়! অচ্ছা!

মহাৰাষ্ট্ৰ আৰু ইউ.পি. (উত্তৰ প্ৰদেশ) যোন আহিছে। মহাৰাষ্ট্ৰৰ বিশেষত্ব আছে। যেনেকুৱা মহাৰাষ্ট্ৰ নাম তেনেকুৱা মহান আত্মাসকলৰ সুন্দৰ ফুলৰ থোপা বাপদাদাক উপহাৰ দিবা। মহাৰাষ্ট্ৰৰ ৰাজধানী সুন্দৰ আৰু সম্পন্ন। গতিকে মহাৰাষ্ট্ৰই এনেকুৱা সম্পন্ন প্ৰখ্যাত আত্মাসকলক সম্পৰ্কত আনিব লাগে সেইবাবে কোৱা হৈছে মহান আত্মা কৰি তুলি সুন্দৰ ফুলৰ থোপা পিতাৰ সন্মুখত আনিব লাগে। এতিয়া অন্তৰ সময়ত এই সম্পত্তিৱান সকলৰো পাৰ্ট (ভূমিকা) আছে। সম্বন্ধত নহয় কিন্তু সম্পৰ্কত পাৰ্ট আছে। বুজি পাইছা!।

ইউ.পি.ত দেশ বিদেশৰ প্ৰসিদ্ধ ৰাণ্ড অফ ডি ৱল্ড “তাজমহল” আছে নহয় জানো! যিদৰে ইউ.পি.ত বিশ্বৰ আশ্চৰ্যজনক বস্তু আছে, সেইদৰে ইউ.পি. বাসীয়েও সেৱাৰ ক্ষেত্ৰত ৰাণ্ডাফুল (আশ্চৰ্যজনক) প্ৰত্যক্ষ ফল দেখুৱাব লাগে। যাতে দেশ বিদেশত, ব্ৰাহ্মণ সংসাৰত নামজ্বলা হয় যে এওঁলোকেতো বহুত আচৰিত কাম কৰিলে, ৰাণ্ডাফুল অফ ৱল্ড হওক। এনেকুৱা আচৰিত কাৰ্য্য কৰিব লাগে। গীতা পাঠশালা আছে, চেন্টাৰ আছে, এই ৰাণ্ডাফুল নহয়। যি এতিয়ালৈকে কোনেও কৰা নাই সেয়া কৰি দেখুওৱা তেতিয়া ৰাণ্ডাফুল বুলি কোৱা হ'ব। বুজি পাইছা। বিদেশী সকলো এতিয়া হাজিৰ-নাজিৰ (প্ৰত্যক্ষ, উপস্থিত) হৈ গৈছে, সকলো চিজনত। বিদেশী সকলে বিদেশৰ সাধনৰ দ্বাৰা বিশ্বত দুয়োজন পিতাকে হাজিৰ-নাজিৰ কৰাব। নাজিৰ অৰ্থাৎ এই দুচকুৰে দেখা পোৱা। গতিকে এনেকৈ পিতাক বিশ্বৰ আগত হাজিৰ নাজিৰ কৰিবা। বুজি পাইছা বিদেশীসকলে কি কৰিব লাগে। অচ্ছা - কালিতো সকলো বৰষাট্টীয়ে যাব। এদিন এনেকুৱা দিনো আহিব যে হেলিকাপ্টাৰো নামিব। সকলো সাধন তোমালোকৰ বাবেই প্ৰস্তুত হৈ আছে। যিদৰে সত্যযুগত বিমানৰ লাইন (শাৰী) লাগি থাকে। এতিয়া ইয়াত জীপ আৰু বাছৰ লাইন লাগি থাকে। এসময়ত বিমানৰো লাইন লাগিব। সকলোৱে ভয় খাই পলাব আৰু সকলো তোমালোকক দি যাব। তেওঁলোকে ভয় খাব আৰু তোমালোকে উৰিবা। তোমালোকৰ মৰিবলৈতো ভয় নাই। প্ৰথমতেই মৰি গ'লা। পাকিস্তানত নমুনা দেখিছিলো নহয় - সকলো চাবি দি গুছি গৈছিল। গতিকে সকলো চাবি তোমালোকে পাবা। কেৱল চম্ভালিবা। অচ্ছা!

সদায় ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ বিশেষত্বক নিজৰ জীৱনত আনোতা, সদায় দিলাৰাম পিতাৰ অন্তৰাসনত আত্মিক মনোৰঞ্জনত, আত্মিক আৰাম কৰোতা, স্থূল আৰাম নকৰিবা, সদায় সংগম যুগৰ শ্ৰেষ্ঠ সম্ভৱত থাকোতা, পৰিশ্ৰমেৰে মৰমৰ জীৱনত লাভলীন হৈ থাকোতা, শ্ৰেষ্ঠ ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

বৰদান: জ্ঞানৰত্নকধাৰণকৰিব্যৰ্থকসমাপ্তকৰোতাহোলীহংস(পৰিত্ৰহংস) হোৱা
হোলীহংসৰ দুটি বিশেষত্ব আছে – এটা হৈছে জ্ঞান ৰত্ন গ্ৰহণ কৰা আৰু দ্বিতীয়টো নিৰ্ণয় শক্তিৰ দ্বাৰা গাখীৰ আৰু পানীক পৃথক কৰা। গাখীৰ আৰু পানীৰ অৰ্থ হৈছে - সমৰ্থ আৰু ব্যৰ্থৰ নিৰ্ণয়। ব্যৰ্থক পানীৰ সমান আৰু সমৰ্থক গাখীৰৰ সমান কোৱা হয়। গতিকে ব্যৰ্থক সমাপ্ত কৰা অৰ্থাৎ হোলীহংস হোৱা। সকলো সময়তে বুদ্ধিত জ্ঞান ৰত্ন চলি থাকিলে, মনন চলি থাকিলে তেতিয়া ৰত্নৰে ভৰপূৰ হৈ হৈ যাবা।

স্লোগান: সদায়নিজৰশ্ৰেষ্ঠপজিচনত (স্থিতিত)স্থিতহৈথাকিঅপজিচনক(বাধা-বিধিনি)
সমাপ্তকৰোতাজনেইবিজয়ীআত্মাহয়।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!